

Role renální dysfunkce v progresi chronického srdečního selhání a její možné klinické aplikace: preklinické studie na zvířecích modelech

NV18-02-00053

Řešitel: prof. MUDr. Luděk Červenka, CSc.

Příjemce: Institut klinické a experimentální medicíny

Spolupříjemce: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i.

Spolupracovníci: prof. RNDr. František Kolář, CSc.; MVDr. Zuzana Honetschlägerová, Ph.D.; MUDr. Petr Kala, Ph.D.

Chronické srdeční selhání představuje závažný medicínský problém, neboť přibližně 50 % pacientů umírá do 5 let od stanovení diagnózy. Nejhorší prognózu mají pacienti, kteří rozvíjejí renální dysfunkci, tzv. „kardiorenální syndrom“, neboť u těchto pacientů jsou současné terapeutické přístupy fakticky neúčinné, proto se hledají nové terapeutické postupy.

Projekt byl založen na hypotéze, že ledviny nejsou pouhou obětí chronických kompenzačních procesů u pacientů s chronickým srdečním selháním, ale jsou také viníkem vlastní progresse chronického srdečního selhání. Tudíž léčba pacientů s kardiorenálním syndromem by měla být primárně zaměřena na léčbu renální dysfunkce. Ve své studii řešitelé za použití experimentálních zvířecích modelů studovali mechanismy vzniku kardiorenálního syndromu a testovali nové terapeutické postupy. Hlavním zjištěním studie bylo, že u modelů použitých řešiteli zmírňovala renální denervace průběh mortality, což svědčí pro skutečnost, že právě renální denervace by mohla být novým terapeutickým přístupem pro léčbu pacientů s chronickým srdečním selháním, kteří rozvíjejí kardiorenální syndrom.

Zdroj: brožura MZ ČR vydaná u příležitosti udílení Ceny ministra zdravotnictví za zdravotnický výzkum a vývoj, 2022